

Tolice vojtěška

Medicago sativa L.

PÍCNINA
MEDONOSNÁ

TŘÍDA: dvouděložné ČELEĎ: bobovité ROD: tolice

Za místo původu vojtěšky se uvádějí stepi Blízkého východu, odkud se v době řecko-perských válek rozšířila do Řecka a dále do Evropy. Označení „alfalfa“, jak se vojtěšce říká, vzniklo z arabského názvu a-fac-facah (v překladu „otec všeho jídla“). Na naše území se dostala už v 17. století, k jejímu rozmachu u nás došlo začátkem 20. století.

V zemědělství je to významná vytrvalá pícnina s vysokým obsahem bílkovin, která se používá jako čerstvé nebo sušené krmivo, je součástí krmných směsí pro hospodářská zvířata.

V gastronomii se semena vojtěšky často používají v makrobiotické kuchyni. Slouží jako přirozený zdroj vápníku, jsou bohatá na železo, hořčík, fosfor, sodík, draslík a křemík, z vitamínů A, B, C, E i K, obsahují také řadu pro člověka prospěšných esenciálních aminokyselin. Vojtěška má příznivé účinky na lidský organismus: reguluje funkci jater a ledvin, ovlivňuje hladinu cukru v krvi, napomáhá růstu kostní tkáně, reguluje střevní mikroflóru a působí protizánětlivě.

Sušení vojtěšky na sušácích, JZD v okrese Mladá Boleslav.
Foto: B. Nouza, 1956. Sbíрка národní zemědělské muzeum.

V osevním postupu se vojtěška užívá jako zlepšující plodina. Její rozvětvený kořenový systém zasahuje do hloubky několika metrů a činí ji tak odolnou vůči suchu. Díky své symbióze s hlízkovými bakteriemi, které jí stejně jako ostatním bobovitým rostlinám pomáhají vázat vzdušný dusík, dokáže vojtěška obohatit hektar půdy o 200–300 kg dusíku. Je oblíbenou medonosnou rostlinou.

